

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Anna Dziergawka

Protokolant Klaudia Binienda

przy udziale prokuratora del. do Prokuratury Krajowej Anety Orzechowskiej,
w sprawie E. G. oraz T. T. skazanych z art. 286 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 4 kwietnia 2024 r.,
kasacji wniesionych przez obrońców skazanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 18 lipca 2022 r., sygn. akt II AKa 28/20,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Zamościu
z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. akt II K 26/15,

**I. kasację obrońcy skazanej E.G. pozostawia bez rozpoznania,
kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne obciążając
skazaną w części na nią przypadającej;**

**II. kasacje obrońców skazanego T. T. oddala jako oczywiście
bezzasadne, kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne
obciążając skazanego w części na niego przypadającej.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Uzasadnienie niniejsze dotyczy pkt. I postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2024 r. W tym zakresie nie ma bowiem zastosowania zasada wyrażona w treści art. 535 § 3 zd. pierwsze k.p.k., zwalniająca sąd kasacyjny od sporządzenia uzasadnienia postanowienia wydanego na rozprawie na piśmie.

Kasację obrońcy skazanej E. G. adw. C. L. datowaną na dzień 13 października 2022 r. należało pozostawić bez rozpoznania — jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ten warunek dopuszczalności kasacji wnoszonej przez stronę (skazanego) nie dotyczy jedynie nadzwyczajnych środków zaskarżenia wnoszonych z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji wnoszonych przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

E. G. została uznana winną popełnienia czynu zakwalifikowanego jako przestępstwo z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za co sąd pierwszej instancji wymierzył jej kary: jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 lat oraz (na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.) karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych (rozstrzygnięcie co do czynu zarzuconego E. G. w pkt. XXIX aktu oskarżenia, s.176-178 wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. II K [...]).

Po poddaniu tego orzeczenia kontroli apelacyjnej — także w części dotyczącej oskarżonej E. G. — Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 19 lipca 2022 r., sygn. II Aka 28/20, zmienił zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji m. in. w ten sposób, że wobec E. G. uchylił orzeczoną wobec oskarżonej grzywnę i zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa opłaty za obie instancje oraz ustalił wysokość zasądzonych od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa częściowych wydatków za pierwszą instancję (pkt. I.10).

W kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej E. G. — co jednoznacznie wynika tak z treści zarzutów zawartych w *petitum* (por. sformułowane przez obrońcę zarzuty naruszenia przez sąd odwoławczy przepisów art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 167 § 1 k.p.k., art. 193 § 1 k.p.k. oraz 410 k.p.k. — wyartykułowane w treści pkt. II ppkt. 1 i 2 *petitum* nadzwyczajnego środka zaskarżenia), jak i z jej części motywacyjnej — nie nawiązano do żadnego z uchybień określonych w treści przepisu art. 439 § 1 k.p.k. Tak zredagowana kasacja — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. — była zatem niedopuszczalna. Musiało to — w efekcie — skutkować jej pozostawieniem przez Sąd Najwyższy bez rozpoznania w oparciu o art. 531 § 1 zd. pierwsze k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. *a contrario* w zw. art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2024 r. (*pkt I*), obciążając jednocześnie — na zasadzie art. 637a k.p.k. w zw. art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. — kosztami postępowania kasacyjnego skazaną E. G. (*pkt I*).

Antoni Bojańczyk Dariusz Kala Anna Dziergawka

[SOP]

[ał]